

Aktieselskaber i Likvidation, men de forskellige Herremænd, Proprietærer og maa-ske ikke mindst Gaardmænd, der har solgt deres Ejendom og paa Grund af Konjunkturerne indvundet ganske overordentlig stor Fortjeneste, havde man ikke nogen Lyst til at ramme. Jeg tror derfor ikke, at man skal søge andetsteds hen end dér, hvor Modstanden mod Forslaget hvilede. Den hvilede paa dette, at der blev gjort gældende, at disse Folk havde solgt deres Ejendomme i god Tro, de havde indvundet denne Fortjeneste og ikke tænkt sig Muligheden af, at noget saadant kunde hænde, at denne Fortjeneste bagefter skulde blive regnet som Indkomst og gjort til skattepligtig Indkomst, da nu en Gang efter vor nuværende Lovgivning Fortjeneste ved Salg af Ejendele ikke regnes med til Indkomsten, ligesom Tab ved Salget ikke regnes som Forringelse af Indkomsten. Jeg tror altsaa ikke, at man skal gøre gældende, at man ikke kunde gennemføre Lovforslaget i Praksis, det skulde Finansministeriet meget vel have overkommet. Men man vilde nu en Gang ikke have det. Man vilde fra to Partiers Side bestemt modsætte sig det, og da jeg maatte hævde, at Skattelovforslagene skulde gennemføres, og de er en Enhed, maatte jeg frafalde det. At Forslaget ikke paa en eller anden Maade kommer igen, skal det ærede Medlem ikke være saa sikker paa. Det kan jo tænkes under forskellige Former, men det faar vi nu at se, og det er maaske ikke værd i Øjeblikket at beskæftige sig dermed. Jeg havde i og for sig heller ikke tænkt at tale videre om dette nu bortfaldne Lovforslag; jeg synes kun, at saa meget havde jeg dog at sige, da der fra anden Side er rørt ved det. Jeg vil dog tilføje, at Spørgsmaalet om, hvorvidt Salg af Ejendele skal regnes med som Fortjeneste eller som Tab, naar Indkomsten skal gøres op, vil sikkert komme frem ved Revisionen af Skattelovene, naar den Tid kommer, da den ordentlige Indkomst- og Formueskat atter skal forelægges og gennemses af den høje Rigsdag, og man vil ikke blive fri for det Spørgsmaal. Man vil nok komme til det Resultat, at Spørgsmaalet kan blive af en saadan Betydning, og at det har saa megen Ræson i sig, at man vil gaa bort fra den nuværende Bestemmelse. Om ikke før, faar man nok et Forslag i den Retning til den Tid.

Den ærede Ordfører for Partiet Venstre (Dalsgaard) nævnte Spørgsmaalet om Skat paa Aktieselskabers Formue. Han var i og for sig imod en saadan Beskatning. Endvidere var han misfornøjet med, at man ikke var ganske klar over, hvad der

skulde forstaas ved Selskabers Formue. At det ærede Medlem i og for sig gaar imod selve Princippet, som er gjort gældende i Forslaget, undrer mig, for det ærede Medlem har sely været med til at foreslaa det, ganske vist for mange Aar siden, men det ærede Medlem plejer jo ikke at fravige sine Meninger. Jeg har lært ham at kende som en yderst stabil Natur, der staar paa det, han mener, og bliver ved at staa paa det. Da det ærede Medlem var Medlem af den store Skattekommission omkring Aarhundredskiftet, foresloges det af den og ogsaa af det ærede Medlem, at Aktieselskabers Formue skulde være skattepligtig. Det har det ærede Medlem underskrevet, og at det ikke blev til noget, var ikke det ærede Medlems Skyld, men Forslaget foreligger altsaa i Skattekommissionens Betænkning. Imidlertid vilde jo det ærede Medlem ikke af principielle Grunde gøre nogen Indvending, forstod jeg ham, overfor den her foreslaaede Bestemmelse, hvad det ærede Medlem heller ikke kunde, naar han vilde indtage sit tidligere Standpunkt. Derimod var det ærede Medlem meget bekymret i Anledning af, at der var en Uenighed, som det ærede Medlem sagde, mellem Finansministeriets Opfattelse af, hvad et Aktieselskabs Formue er, og den Mening, som Folketingets Udvalg har ytret herom. Dette var den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti ogsaa inde paa, og han sluttede sig naturligvis paa dette Punkt til Ordføreren for Partiet Venstre. Jeg har om dette Spørgsmaal sagt i Folketinget, at her var en forskellig Opfattelse, og at det kunde tænkes, at man overfor de forskellige Opfattelser af dette Spørgsmaal maatte ende med at gaa til Domstolene, og dette, maa jeg tilføje, er jo ikke ualmindeligt med Hensyn til Skattespørgsmaal. Naar det ikke just er fastsat i Loven, at Finansministeren er sidste Instans — det sker i Almindelighed ikke i Skattelove —, kan man altid rejse Spørgsmaalet ved Domstolene. Men naturligvis er det ikke noget, jeg i og for sig maatte ønske, at man ikke her skulde komme til Klarhed overfor et saadant Spørgsmaal. Dertil vil jeg naturligvis gerne bidrage. Men naar det hævdes, at Lovforslaget, saaledes som det foreligger, er uklart, maa jeg modsige dette. Lovforslaget gaar ud paa, at Aktieselskabers Formue bliver skattepligtig, og at dette sker efter Regler i Loven om Indkomst- og Formueskat til Staten af 1912. Og jeg maa sige til den ærede Ordfører for Partiet Venstre, at uden andre forklarende eller udfyldende Bestemmelser blev akkurat det samme ogsaa gjort